

PER LA UNITAT DE LA CLASSE TREBALLADORA, LA CONVIVÈNCIA I LA COHESIÓ SOCIAL

La immigració ha estat un fet estructural de la societat catalana al llarg dels temps. Actualment, la immigració representa el 15 % de la població i 14 % de les altes a la Seguretat Social. Les causes del fet migratori són diverses: econòmiques, per la demanda de mà d'obra del país de destinació, per la manca de condicions socials i laborals dignes al país d'origen, per causes de conflictes o falta de llibertats democràtiques, per desastres naturals...

Tanmateix, cal no oblidar que al marge de quin sigui el motiu de la immigració, els que es mouen són **PERSONES**.

1- LA IMMIGRACIÓ LABORAL ÉS LA RESPOSTA A LES NECESSITATS DEL NOSTRE MODEL ECONÒMIC: NO ACOLLIM, REBEM.

- Un model de creixement econòmic basat en mà d'obra intensiva, precària i amb baixos salaris (sectors construcció i serveis).
- Un model econòmic que ha fomentat l'arribada d'un gran nombre de treballadors i treballadores estrangers en pocs anys. A l'any 1999, hi havia 800.000 persones estrangeres, al 2008 ja eren 5 milions.
- Existència d'una economia submergida molt forta a Espanya.
- **No acollim treballadors i treballadores immigrants, sinó que rebem la mà d'obra que la nostra economia reclama i necessita.**
- Aquesta presència de la immigració ha permès un creixement econòmic que ha arribat en algú moment fins al 4 % anual, amb gran aportació al PIB i a la Seguretat Social.

2- DÈFICITS DEL NOSTRE MODEL DE BENESTAR

- El creixement econòmic no s'ha traduït en una millora substancial del nostre Estat del benestar.
- No s'han generat més prestacions socials, però tampoc més poder adquisitiu o més estabilitat en el treball.
- Tampoc no s'ha traduït en una millora de la qualitat als serveis públics (sanitat, educació i altres), que en un moment de recessió i de crisi poden ser els punts de competències entre les persones més desfavorides.
- Les actuacions dels diferents governs al llarg d'aquests anys s'han fet des de la lògica d'un creixement econòmic continuat i permanent.
- La baixada d'impostos sobre el capital, sobre la successió de béns, han afavorit el gran capital i l'especulació, però no ha millorat la societat de benestar, ni el poder adquisitiu dels treballadors i treballadores.

3- ELS TREBALLADORS I LES TREBALLADORES IMMIGRANTS SÓN TAMBÉ VÍCTIMES DE LA CRISI.

- La crisi és conseqüència del nostre model econòmic i de l'especulació financera.
- La reducció del consum ha afectat tots els sectors.
- La crisi afecta tota la classe treballadora.
- Segons les dades d'altres a Seguretat Social, entre gener i abril del 2009,:
  - A l'Estat espanyol s'han perdut 1.040.330 llocs de treball, dels quals 51.240 són treballadors immigrants, es a dir, el 95 % són treballadors autòctons i el 4,9 % són treballadors immigrants.
  - A Catalunya s'han perdut 25.993 llocs de treball, dels quals treballadors 4.131 eren immigrants; estem parlant d'un 84 % de treballadors autòctons i 15,8 % de treballadors immigrants.

4- EN UN MOMENT DE CRISI PERILLA LA UNITAT DE LA CLASSE TREBALLADORA I LA CONVIVÈNCIA EN EL CENTRE DE TREBALL I EN LA SOCIETAT

- La crisi de la societat del benestar afecta la convivència.
- L'augment de l'atur afecta la convivència al centre de treball.
- Els baixos salaris i la precarietat afecten la convivència.
- El discurs polític de culpabilitzar la immigració afecta la convivència.
- La retallada de drets socials i laborals afecta la convivència.
- Centrar l'efecte de la crisi en la immigració afecta la convivència.
- Polítiques, mesures i decrets que fomenten la culpabilització de la immigració, com el cas del decret de retorn, afecten la convivència.

Tot això pot provocar xenofòbia i també divisió vertical de la classe treballadora, per col·lectius de procedència, però també per gènere i per edat. D'una banda, es pot donar un procés de culpabilització de la immigració com a responsable de la crisi, però també, com a reacció a aquesta situació, es pot donar un procés de marginació de les persones estrangeres en sentir-se rebutjades per la societat, que pot comportar que no se sentin representades per les diferents organitzacions socials, entre elles els sindicats, i optin per organitzar-se sobre una base ètnica o religiosa.

Manifestacions que es poden produir:

- Culpar la immigració de la crisi.
- En casos de acomiadaments, “que sigui el primer l’estranger”.
- “Ens treuen la feina”. “Agafen primer els estrangers perquè accepten salaris baixos”.
- Ens treuen les beques o col·lapsen la sanitat.
- “Que se’n vagin, ja no hi ha feina”
- “Los inmigrantes lo pasamos muy mal, nadie mira por nosotros, tenemos que defendernos al margen de los sindicatos y de otras organizaciones”.

Tot això pot trencar la unitat de la classe treballadora i la convivència

5- DISCURS, PROPOSTES I ACCIÓ

- Cal elaborar un discurs des de la normalitat: tota la classe treballadora és víctima de la crisi. Des del sindicat hem d’evitar entrar en la política dels titulars sensacionalistes que no es corresponen amb la realitat. Hi ha una tendència dels mitjans de comunicació -alimentada per un determinat discurs polític- d’exagerar l’efecte de la crisi sobre la immigració o de destacar en titulars només l’efecte de la crisi i de l’atur sobre la immigració. Considerem que no s’ha d’exagerar, ni menystenir, però sempre des de la nostra aposta que **tots i totes som classe treballadora**. LA UNITAT DE LA CLASSE TREBALLADORA CATALANA EN TOTA LA SEVA DIVERSITAT.
- També cal un discurs pedagògic a l’ofensiva a l’intern del sindicat, al centre de treball i a la societat, basat en els nostres principis de sempre: **un sindicat nacional, de classe, de la diversitat i internacionalista**. Representem tota la classe treballadora i així ha estat la política del nostre sindicat des de sempre; amb la immigració dels anys 50 i amb la nova immigració. Per això, som el primer sindicat a Catalunya.
- Cal un rebuig actiu a les mesures i als discursos que afecten negativament l’opinió pública, com el cas de la reiteració del ministre Corbacho en la seva política del retorn, tant pel que fa al decret de retorn voluntari del mes de setembre del 2008, que afecta a immigrants extracomunitaris (capitalització de l’atur) -que s’ha demostrat que és un fracàs, ja que només 2700 en tota Espanya han sol·licitat el retorn- com, no fa gaire, el cas de Romania -que és un país comunitari. Malauradament, aquests discursos tenen un efecte negatiu sobre l’opinió pública, ja que tracta a la immigració com se fossin màquines d’usar i llençar.
- També s’han de rebutjar les pretensions del Govern de retallar drets fonamentals, com el dret de viure en família, o la violació als drets humans com ho és l’augment de les detencions en els centres d’internament fins a 60 dies.
- Hem de consolidar la nostra política de considerar els treballadors i treballadores immigrants en l’economia submergida com a víctimes i no com a culpables, i consolidar el treball amb la Inspecció de Treball, la col·laboració amb l’Administració i l’arrelament laboral.

6. LA PARTICIPACIÓ COM A FACTOR DE COHESIÓ SOCIAL

La participació, tant al centre de treball com a la societat, són factors de convivència i cohesió social.

- **Cal continuar fent esforços per a la afiliació de treballadors i treballadores immigrants al sindicat. Malgrat la crisi i l’atur, l’afiliació ha continuat incrementant-se, però hem de fer un gran esforç per garantir la seva fidelització.**

- **També s'ha de fer un esforç permanent per incrementar la participació de la immigració en el centre de treball, i en les eleccions sindicals, com a representants dels treballadors i les treballadores.**
- **S'ha d'incrementar la incorporació i la formació de nous quadres per a l'estructura sindical.**
- **Hem de seguir treballant en favor del dret a la participació política i el dret a vot.**

7. LA GESTIÓ DE LA DIVERSITAT I LA NO DISCRIMINACIÓ EN EL CENTRE DE TREBALL I A LA SOCIETAT

- En l'àmbit del centre de treball, estem consolidant un treball iniciat al 2006, basat en les lleis i les directives europees contra la discriminació, però també amb propostes innovadores per consolidar la convivència i la cohesió en el centre de treball.
- La sensibilització dels quadres sindicals, i delegats i delegades sobre la diversitat de procedència i per la convivència. (mòduls de formació elaborats conjuntament amb l'Escola de Formació Sindical).
- Si la gestió de la diversitat i la convivència al centre de treball és responsabilitat principalment dels agents socials i econòmics, pel que fa a la convivència als barris i municipis, la responsabilitat és més àmplia i els actors són més diversos (associacions de veïns, entitats socials, els poders locals i altres). Tanmateix, també com a sindicat hi hem de participar i a vegades prendre la iniciativa.

8. PLA D'ACCIÓ IMMEDIAT

1. A l'intern del sindicat:

- Un dels eixos de l'Informe General del proper Consell Nacional de la CONC.
- Presentar en les Executives dels territoris i federacions.
- Difusió del document amb totes les aportacions i correccions.
- Posar-lo en la pàgina web del sindicat.
- Fer un tríptic, l'estatut del sindicat que ens defineix com sindicat de la diversitat de procedència en diferents llengües

2. A l'extern del sindicat:

Treballar a dos nivells:

1- Amb CONFAVC, SOS Racisme i CCOO: Arribar a un tipus d'acord o protocol de col·laboració permanent a nivell de Catalunya i dels territoris. Potser per intervenir conjuntament en casos de tensió als barris i municipis, però també per actuar conjuntament en política de prevenció. Es farà publicitat del protocol de col·laboració.

Àmbit més ampli: amb UGT, USO, Federacions de Municipis, Associació de Municipis, AMPAS, entitats d'immigrants, entitats progressistes i laïques. Es fa un manifest en favor de la convivència i la cohesió social, amb la idea de socialitzar-lo amb adhesions a nivell de territoris i barris.

3. Concentració davant de la Delegació del Govern el dia 12 de juny contra la retallada de drets, contra dels centres d'internaments, per flexibilitzar les renovacions de permisos de residència i treball i contra la culpabilització de les persones immigrades de la crisi i de l'atur.